

צחי' טוב ורע המעורר בכל הדברים כנ"ל,
 את הצרכה וגו', פי' ע"י צחי' א"ת שהוא
 יחוד א' עם צחי' ת' שהוא סוף המדריגה
 כאמור לעיל, ע"י שרוחה הטוב שכל דבר
 ומקורו לאלופו של עולם, הצרכה צאה
 עי"ז, מפני שמכליל הרע בהטוב שהוא
 כללות שמאל צימין, ונעשה כך למעלה גם
 כן שנכלל שמאל צימין, ואין דינים כלל
 שהוא צחי' קללה ח"ו, רק צרכה וירידת
 שפע לעולם צרצ טוב צרכות מאין סוף
 צ"ה.

והוסיף הכתוב לצאר אשר תשמעו אל
 מלות ה', תשמעו הוא מלשון
 אסיפה וחיבור, כמ"ש וישמע שאלו, פי'
 אשר תשמעו ותחזרו, אל מלות שהוא לשון
 דזיקות כ"א, ה' אלהיכם שהוא לשון למנוס,
 כי שם אלהים הוא למנוס כ"ב, המורה על
 למנוס אלהותו שצסוף המדריגות, שהוא
 אשר תשמעו ותחזרו אל מלות שהוא
 דזיקות ה', אלהיכם שהוא אלהותו
 המלומס שם לחזרו אל ה' שהוא שם האין
 סוף צ"ה צחי' א'. והקללה אם לא תשמעו,
 פי' אם לא תחזרו אל מלות ה' אלהיכם,
 האלהות המלומס שם צסוף המדריגה, אל
 ה' שהוא צחי' הא' אל שורש הכל אין סוף
 צ"ה.

כי ימלוך ושפחה וגו' כ"ג, ועי"ז נעשה
 התגזרות הדינים הצאים מלד השמאל
 שהוא הגבורה כ"ד, ולכך ח"ו צאה הקללה.
 ועל כן גזי קללה לא נאמר תיצת את, כי
 כל עיקר ביאת הקללה הוא ע"י שאין שם
 יחוד א"ת, שהוא יחוד תי"ו שהוא סוף
 המדריגה אל הא', להכניע שמאל צימין
 כאמור ע"י שיראה הטוב בכל דבר, רק
 שאינו רואה כ"א חלק הרע שבו, ומפריד
 א' שהוא אלופו של עולם משכינתי, השוכן
 צסוף המדריגות, ועי"ז נעשה התגזרות
 השמאל וצאה ח"ו עי"ז הקללה, וזהו
 וסרתם מן הדרך אשר אנכי וגו' ללכת
 אחרי אלהים אחרים, שהוא כאמור לעיל
 צסם הבעש"ט נצג"מ כי מיד שוסרתם
 ותחזו צהרע ונעשה הכנעת ימין צשמאל
 כציכול, נקרא ע"ז ללכת אחרי אלהים
 אחרים כאמור. וכל זה אשר לא ידעתם,
 ע"י שאין לכם דעת ואמונה זו שחדשו שלית
 אחר פנוי מינייה, שגם שם הוא למנוס
 אלהותו ית', כי מי שיש לו דעת זה, צודאי
 יחזו צחיים ועוז שצכהדבר, ולדבק את עלמו
 עם הדבורים כ"ה שצסוף המדריגות לאלופו
 של עולם, שהוא צחי' יחוד א"ת כאמור אלל
 הצרכה, ועי"ז ישפיע הצורה צ"ה שפע רצ
 טוב צרכות אנס"ו צילא"ו:

*

עשר תעשר עשר צשציל שחחעשר כ"ו.
 וצמדש כ"ז איתא עשר צשציל שלא
 תחחסר עשר צשציל שחחעשר רמז למפרישו

וסרתם מן הדרך, ע"י שתצחרו צצחירת
 הרע המעורר שם ותקראו ח"ו
 נרגן מפריד אלוף כאמור, ונכלל ח"ו ימין
 צשמאל, ותחת שלש רגזי ארץ תחת עבד

כ. שמואל א' טו, ד. כא. עי' לעיל פ' וירא דף נג ד"ה והנה להבין, מצוה על שם הדביקות וכו' מלשון
 צוותא. כב. עי' ס' מבוא שערים שער א' פ"א, דכל צמצום הוא דין, ונזכר כמ"פ בכתבי האריז"ל. ואלקים
 הוא דין, כמבואר בספרי ואתחנן כו. ובירושלמי ברכות פ"ט ה"ה. כג. משלי ל, כא - כג. כד. זוהר ח"ג
 קעט ע"א. מסטרא דשמאל איהו גבורה. כה. אולי צ"ל הדברים. כו. שבת קיט ע"א. כז. תנחומא